

Μητροπολίτης Πειραιώς: Το τέλος αυτού του δρόμου, είναι η συνάντησή μας με τον Αναστημένο Χριστό

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Στην ακολουθία του τελευταίου για φέτος Κατανυκτικού Εσπερινού της Ε΄ Εβδομάδος των Νηστειών που τελέστηκε στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Νέου Φαλήρου, χοροστάτησε χθες ο [Μητροπολίτης Πειραιώς](#) κ. Σεραφείμ.

Ο Σεβασμιώτατος, έχοντας ως κέντρο του κηρύγματός του το γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου μας, αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στο Πάθος Του, στο πώς βίωσαν οι Απόστολοι του Χριστού την Ανάσταση, αλλά και στο πώς καλούμαστε να την βιώσουμε εμείς, προσωπικά.

Σημειώνοντας πως το τέλος της πορείας μας, το τέλος αυτού του δρόμου – όχι μόνο της Σαρακοστής, αλλά και της ζωής μας ολόκληρης – είναι η συνάντησή μας με τον Αναστημένο Χριστό, επεσήμανε ότι από όλα τα ιστορικά συμβάντα, η Ανάσταση είναι εκείνη που **«ανήκει στην ιστορία του παρελθόντος, αλλά και στην πραγματικότητα του παρόντος»**.

«Ανήκει στην ιστορία της κάθε ημέρας, της κάθε ώρας, της κάθε στιγμής», τόνισε, υπογραμμίζοντας πως είναι το μόνο γεγονός που μπορεί να γίνει μέρος της δικής μας προσωπικής εμπειρίας. «Την Ανάσταση την γνωρίζουμε προσωπικά», πρόσθεσε, συμπληρώνοντας πως «μόνο η εμπειρία της Αναστάσεως μπορεί να μετατρέψει τον θάνατο του σώματος σε ύπνο και ο θάνατος αυτός να γίνει πύλη της ζωής».

«Η πίστη μας είναι αποκάλυψη, είναι ζωή, είναι αλήθεια», είπε ο Σεβασμιώτατος, θυμίζοντας τα λόγια του Αποστόλου των Εθνών Παύλου, ο οποίος λέει ότι εάν ο Χριστός δεν είχε Αναστηθεί, ολόκληρη η πίστη μας και όλη η ελπίδα μας θα στηριζόταν σε κάτι που ποτέ δεν έγινε.

Μιλώντας στην συνέχεια για τον Απόστολο Παύλο, τόνισε πως ήταν άνθρωπος με φλογερή πίστη, πιστός στην παράδοση των προγόνων του και διώκτης του Χριστού, ενώ αναφέροντας το γεγονός της μεταστροφής του, υπογράμμισε πως η συνάντησή του με τον Χριστό έδωσε αξία σε όλα όσα είχε αρνηθεί. **«Επειδή ο Χριστός Αναστήθηκε και βρισκόταν μπροστά του ζωντανός, ο Παύλος κατάλαβε ότι όλα όσα είχε αρνηθεί, ήταν αληθινά»,** είπε ο Σεβασμιώτατος, συμπληρώνοντας πως κάτω από αυτό το φως της Αναστάσεως, η πίστη του Ευαγγελίου γίνεται δυνατή για τον Παύλο.

Στην συνέχεια κάνοντας λόγο για τους δώδεκα Αποστόλους, σημείωσε πως το γεγονός της Αναστάσεως για αυτούς, είχε ακόμη μεγαλύτερη σημασία. **Οι Απόστολοι θρήνησαν «για την ήττα του αρχηγού που είχαν πιστεύσει».** «Ο Χριστός έγινε το αναμφισβήτητο κέντρο της ζωής τους επί τρία και πλέον χρόνια», συμπλήρωσε, τονίζοντας πως άφησαν τα πάντα και βάδισαν πίσω του. Ανέφερε πως κοντά στον Χριστό οι Απόστολοι γνώρισαν μία οντολογική και ουσιαστική διάσταση. «Πρόκειται για μια ζωή διαφορετική που την έχει φέρει ο Χριστός», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος περιγράφοντας το πώς έζησαν οι Απόστολοι τον Σταυρικό θάνατο του Χριστού.

Σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας πως **με τον θάνατο του Χριστού σταυρώνουμε τα πάθη μας και με την Ανάσταση ξαναγυρίζουμε μαζί Του στην ζωή μας**, υπογράμμισε πως εμείς, όσο και αν πασχίσουμε την Μεγάλη Παρασκευή με το Πάθος του Κυρίου, ξέρουμε ότι θα ψάλουμε το “Χριστός Ανέστη”, σε αντίθεση με τους Αποστόλους, οι οποίοι τότε δεν είχαν αυτήν την βεβαιότητα. Σημείωσε πως για τους Αποστόλους η Μεγάλη Παρασκευή ήταν η τελευταία ημέρα της ζωής όπως την είχαν γνωρίσει. Τόνισε πως αν η Ανάσταση δεν γινόταν, όλες οι υπόλοιπες ημέρες θα ήταν βυθισμένες μέσα στο σκοτάδι και πρόσθεσε πως ο θάνατός Του επάνω στο Σταυρό δεν ήταν μόνο το ολοκληρωτικό ατέλειωτο σκοτάδι της Μεγάλης Παρασκευής, αλλά ήταν και δικός τους θάνατος. «Δεν μπορούσαν πια να ζουν, παρά μόνο να υπάρχουν», συμπλήρωσε.

Αναφερόμενος εν συνεχεία στην εμφάνιση του Αναστημένου Ιησού στους Αποστόλους, σημείωσε πως ο Χριστός επέμεινε στο γεγονός ότι δεν ήταν ψευδαίσθηση, απαλλάσσοντάς τους από μία πλήρη σύγχυση που ήταν βυθισμένοι. Τους δίνει την ειρήνη που μόνο Αυτός μπορεί να δώσει και που είναι ασύλληπτη στο ανθρώπινο μυαλό. **«Την ειρήνη που φέρνει την επανασύνδεση με τη ζωή» . «Την ειρήνη που φέρνει στους ανθρώπους σιγουριά»**, όπως χαρακτηριστικά είπε.

«Η χαρά της Ανάστασης είναι κάτι που πρέπει και εμείς να μάθουμε να γευόμαστε», είπε σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας για τους Αποστόλους πως αυτοί οι φοβισμένοι που απλώς ήθελαν να επιβιώσουν, τώρα βγαίνουν στον κόσμο και «υπογράφουν με το αίμα τους την βεβαιότητα της Αναστάσεως».

Θα τη νιώσουμε μόνο όταν βιώσουμε την εμπειρία του Σταυρού. «Για να Αναστηθούμε πρέπει να πεθάνουμε». Ζωή είναι η μετοχή στην Ανάσταση, η κοινωνία με τον Αναστάντα». **«Χωρίς το Σταυρικό θάνατο δεν υπάρχει Ανάσταση»**, υπογράμμισε, ενώ αναφέρθηκε και στην αλήθεια, η οποία μας αποκαλύπτεται μέσω του Αγίου Πνεύματος, τονίζοντας πως η Εκκλησία είναι μία γιατί ένας είναι ο Χριστός.

«Η Ανάσταση του Κυρίου είναι μία ιστορική πραγματικότητα, όπως και ο θάνατός Του στον Σταυρό ήταν αληθινός», είπε ο Σεβασμιώτατος, συμπληρώνοντας πως δεν γνωρίζουμε τον Αναστημένο Χριστό μόνο με την καρδιά μας, αλλά και με ολόκληρη την εμπειρία της ζωής μας. *«Εάν δεν τον γνωρίσουμε προσωπικά, δεν θα καταλάβουμε ποτέ για ποιο σκοπό ζήσαμε»*, είπε χαρακτηριστικά.

«Για εμάς ο θάνατος είναι πάντα μια τραγωδία» γιατί χωρίζεται το σώμα από την ψυχή και περιμένουμε την εσχάτη κρίση, υπογράμμισε, επισημαίνοντας παράλληλα πως με τον θάνατο του Χριστού συμβαίνει κάτι διαφορετικό. Τόνισε πως *«ο θάνατος του Χριστού είναι μία πράξη υψίστης Αγάπης. Είναι μια απάντηση στο πόσο αγαπάει ο Θεός τον άνθρωπο»*.

«Εμείς θα σηκώσουμε τον Σταυρό μας να ακολουθήσουμε τον Χριστό μας;», διερωτήθηκε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας πως αυτό το νόημα έχει και η Σαρακοστή.

ηθείτε να
λους καλή

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)